

قرآن مجید

با ترجمه عبارت به عبارت به زبان فارسی

ترجمه فارسی از

حسین استادولی

تنظیم

سید محمد رضا قرائی

نشر
افق بی پایان

عنوان قراردادی	: قرآن، فارسی - عربی
عنوان و نام پدیدآور	: قرآن مجید با ترجمه عبارت به عبارت به زبان فارسی/ مترجم حسین استادولی؛ تنظیم سیدمحمد رضا قرائی.
مشخصات نشر	: تهران: افق بی پایان، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	: ۸۱۶ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۳۲۳-۱-۸
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: فارسی - عربی.
شناسه افزوده	: استادولی، حسین، ۱۳۳۱ -، مترجم
شناسه افزوده	: قرائی، سیدمحمد رضا، گردآورنده
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۳ / ۵۶ / ۶۶ / BP۵۹
رده بندی دیویی	: ۲۹۷/۱۴۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۵۰۵۵۷۵

قرآن مجید

با ترجمه عبارت به عبارت به زبان فارسی

مترجم: حسین استادولی

تنظیم: سید محمد رضا قرائی

ناشر: انتشارات افق بی پایان

حروف چینی و صفحه آرایی: سید محمد رضا قرائی

امور اجرایی چاپ: مهدی خسروی

لیتوگرافی و چاپ: کمیل

قطع: وزیری؛ نوبت چاپ: اول

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

تاریخ انتشار: بهار ۱۳۹۳

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۳۲۳-۱-۸

پست الکترونیک: info@ofqbpb.ir * وبسایت: www.ofqbpb.ir

تلفن سفارشات: ۸۷۸ ۳۰۴۰ ۰۹۱۲ * ۰۲۱-۸۰۸۰۳۰۹۳

سایت خرید اختصاصی: www.3dar1.ir

پست الکترونیک: info@3dar1.ir

کلیه حقوق چاپ و نشر برای انتشارات افق بی پایان محفوظ است.

سورة فاتحه

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

- ① بِسْمِ اللَّهِ . ۱. به نام خدای
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بخشنده مهربان
② الْحَمْدُ لِلَّهِ . ۲. سپاس و ستایش ویژه خدا،
رَبِّ الْعَالَمِينَ پروردگار جهانیان است.
③ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . ۳. خدای بخشنده مهربان.
④ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ . ۴. صاحب روز جزا.
⑤ إِيَّاكَ نَعْبُدُ . ۵. (خدایا) تنها تو را می پرستیم
وإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ و تنها از تو یاری می جوییم.
⑥ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ . ۶. ما را به راه راست هدایت کن.
⑦ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ . ۷. راه کسانی که به آنان نعمت داده‌ای،
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ که نه مورد خشم قرار گرفته‌اند
وَلَا الضَّالِّينَ و نه گمراهند.

سورة بقره

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

- بِسْمِ اللَّهِ به نام خدای
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بخشنده مهربان
① أَلَمْ . ۱. الف، لام، میم (از رموز قرآن است).
② ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ . ۲. این کتاب ارزشمند شکی در حقانیت آن نیست،
هُدًى لِلْمُتَّقِينَ رهنمودی برای پرواپیشگان است.
③ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ . ۳. آنان که به جهان غیب ایمان دارند
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ و نماز را به پامی دارند
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ و از آن چه روزی آنها کرده‌ایم انفاق می کنند؛
④ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ . ۴. و آنان که به آن چه به سوی تو نازل شده
وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ و به آن چه پیش از تو نازل شده ایمان دارند
وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ و به سرای آخرت نیز یقین دارند.

۵. اُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
 ۵. آنان از سوی پروردگارشان هدایتی خاص یافته‌اند، و آنانند که رستگارند.

۶. إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 ۶. بی‌تردید کسانی که کافر شده‌اند بر آنها یکسان است چه بیمشان دهی چه بیمشان ندهی، ایمان نمی‌آورند

۷. خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَرِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 ۷. خدا بر دل و گوش آنان مهر (نافهمی) نهاده، و بر دیدگان‌شان پرده‌ای است، و لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۸. وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ
 ۸. و برخی از مردم گویند که ما به خدا و روز واپسین ایمان داریم، در حالی که ایمان ندارند

۹. أَنَا نَبَا خُذُوا اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ
 ۹. آنان با خدا و کسانی که ایمان آورده‌اند فریبکاری می‌کنند، در حالی که جز خود را نمی‌فریبند و آگاه نیستند

۱۰. فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 ۱۰. در دل‌های آنان بیماری (از شک و نفاق) است، خدا بر بیماری‌شان بیفزاید، و لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ
 به کیفر آن‌که دروغ می‌گفتند

۱۱. وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ
 ۱۱. و چون به آنان گفته شود که در زمین فساد نکنید، گویند: ما فقط اصلاح‌کننده‌ایم

۱۲. أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ
 ۱۲. زنهار، آنانند که فقط افساد‌کننده‌اند ولی آگاه نیستند

۱۳. وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ

۱۳. و چون به آنها گفته شود که ایمان آورید چنان‌که مردم ایمان آورده‌اند، گویند: آیا ایمان آوریم

كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ۖ

چنان‌که نابخردان ایمان آورده‌اند؟! كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ۖ

- أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السَّفَهَاءُ زنهار، آنان خود نابخردند
وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ولی نمی دانند
﴿۱۴﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا و چون با کسانی که ایمان آورده اند دیدار کنند
قَالُوا ءَامِنَّا گویند: ما ایمان آورده ایم؛
وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ و چون با یاران شیطانی خود خلوت کنند
قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ گویند: بی تردید ما با شما ایم،
إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ما فقط (مؤمنان را) مسخره کننده ایم
﴿۱۵﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ خدا هم آنان را مسخره می کند
وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ و آنان را که در سرکشی خود کوردل و سرگرداند یاری می دهد که در همان حال بمانند
﴿۱۶﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ گمراهی را به بهای از دست دادن هدایت خریده اند،
فَمَا رِيحَتۢ بِتِجَارَتِهِمْ اما نه تجارتشان سود داده
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ و نه خود رهیافته اند
﴿۱۷﴾ مَثَلُهُمْ داستان آنها
كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا مانند داستان کسی است که آتشی افروخت
فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ و همین که آتش اطراف او را روشن ساخت (بادی وزید و نور آن را خاموش ساخت)؛
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ خدا هم نور منافقان را از میان می برد
وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ و آنان را در تاریکی هایی که هیچ نمی بینند وا می نهد
﴿۱۸﴾ ضُمُّ بَكُمْ عُمَىٰ ۱۸. کر و لال و کورند،
فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ از این رو باز نمی گردند
﴿۱۹﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ ۱۹. یا مانند داستان کسانی است که در رگباری از آسمان
فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَّرَعْدٌ وَبَرْقٌ همراه با تاریکی ها و رعد و برق گرفتار آمده اند،
يَجْعَلُونَ أَصْبِعَهُمْ فِي ءَاذَانِهِمْ که انگشتان خود را از صدای صاعقه ها،
مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ از بیم مرگ در گوش نهند؛
وَاللَّهُ مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ و خدا بر کافران احاطه دارد
﴿۲۰﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۲۰. نزدیک است که برق آسمانی نور چشمانشان را ببرد؛
كَلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيهِ هرگاه برایشان بدرخشد در پرتو آن راه روند،
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا و چون بر آنان تاریکی افکند می ایستند

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ و اگر خدا می خواست
لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ گوش و چشم منافقان را از کار می انداخت،
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ که خدا بر هر چیزی تواناست.

- ﴿١١﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۲۱. ای مردم، پروردگارتان را بپرستید، همان که شما و کسانی را که پیش از شما بوده اند آفرید؛ باشد که پروا پیشه کنید.
- ﴿١٢﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَخَرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۲۲. همان خدایی که برای شما زمین را بستری گسترده و آسمان را سقفی برافراشته ساخت، و از آسمان آبی فرو بارید که به سبب آن از انواع میوه ها برای روزی شما بر آورد؛ پس برای خدا هیچ همتایی قرار ندهید در حالی که می دانید (که او را همتایی نیست).
- ﴿١٣﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۲۳. و اگر شک دارید درباره آن چه نازل کرده ایم بر بنده خود سوره ای همانند آن بیاورید و غیر خدا همه شاهدان و یاوران خود را فراخوانید، اگر راستگویید.
- ﴿١٤﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۲۴. پس اگر چنین نکردید و هرگز نتوانید کرد، از آتشی پروا کنید که هیزم آن مردمانند و سنگ ها (که به صورت بت تراشیده اید) که برای کافران آماده گردیده است.
- ﴿١٥﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۲۵. و مژده بده کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند که برای آنان بهشت هایی است که از زیر آنها نهرها جاری است، هرگاه میوه ای از آن جا روزی آنان شود

قَالُوا

گویند:

هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ ۖ
وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا ۖ
وَلَهُمْ فِيهَا أَرْوَاحٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ
وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

این همان است که پیش از این روزی ما شده بود،
و میوه‌ای شبیه (میوه دنیا) به آنان دهند،
و در آن جا زنانی پاکیزه دارند
و در آن بهشت‌ها جاوداند

﴿٢٦﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا
مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوقَهَا ۚ
فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ
وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ
مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ
يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا
وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا
وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ
﴿٢٧﴾ الَّذِينَ

۲۶. بی شک خدا شرم ندارد از این که مثلی زند،
پشه باشد یا فراتر از آن (بزرگ تر یا کوچک تر)،
اما کسانی که ایمان آورده‌اند
می دانند که آن حق است از سوی پروردگارشان،
و اما کسانی که کافر شده‌اند گویند:
«خدا از این مثل چه خواسته است؟»
خدا بسیاری را با آن گمراه می کند
و بسیاری را هدایت؛
و جز فاسقان را با آن گمراه نمی کند؛
۲۷. آنان که

يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

عهد خدا را پس از استوار کردنش می شکنند
و از آن چه خدا فرمان به پیوند با آن داده است می بُرنند
و در زمین فساد می کنند؛
آنانند که زیانکارند.

﴿٢٨﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ

۲۸. چگونه به خدا کافر می شوید؟

وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا

در حالی که مردگانی بودید

فَأَحْيَاكُمْ

که شما را زنده کرد،

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

سپس شما را می میراند

ثُمَّ يُحْيِيكُمْ

و باز زنده می سازد،

ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

آن گاه به سوی او بازگردانده می شوید.

﴿٢٩﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ

۲۹. اوست که آن چه در زمین است

مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

همه را برای شما آفرید،

نُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ سِپِسْ به آسمان پرداخت،
فَسَوَّيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ پس آنها را هفت آسمان ترتیب داد؛
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ و او به همه چیز داناست.

﴿۳۰﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ ۚ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۚ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَمَن يُسْفِكُ الدِّمَآءَ وَيَخُنُّ نُسْبَٰجَ بَحْمَدِكَ ۖ وَتُقَدِّسُ لَكَ ۚ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ
﴿۳۱﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَتَدْعُونِي بِأَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ ۖ إِن كُنْتُمْ صٰٓدِقِينَ ۚ
﴿۳۲﴾ قَالُوا سُبْحٰنَكَ ۚ مَا عِلْمُ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۚ
﴿۳۳﴾ قَالَ يٰٓآدَمُ ۖ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ ۖ فَلَمَّ أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۚ
﴿۳۴﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ ۚ (یادکن) آن گاه که پروردگارت به فرشتگان گفت: من در زمین جانشینی خواهم گماشت، گفتند: آیا در زمین کسی را می گماری که در آن فساد می انگیزد و خون ها می ریزد؟! و نحن نُسبج بحمدك و تو را تقدیس می کنیم. خدا گفت: من چیزی می دانم که شما نمی دانید و علمم ما لا تعلمون ﴿۳۰﴾ و علمم آدام الاسماء كلها ﴿۳۱﴾ سپس آن چیزها (یا آن کسان) را بر فرشتگان عرضه کرد، گفت: مرا از نام های اینان خبر دهید اگر راستگوید. ﴿۳۲﴾ گفتند: پاک خدایا، ما چیزی نمی دانیم جز آن چه تو به ما آموخته ای، این تویی که دانا و باحکمتی. ﴿۳۳﴾ گفت: ای آدم، آنان را از نام های اینها خبر ده چون فرشتگان را از نام های آن چیزها (یا آن کسان) خبر داد، خدا گفت: آیا به شما نگفتم که من غیب آسمان ها و زمین را می دانم، و می دانم آن چه را شما آشکار می کنید و آن چه را پنهان می دارید؟! ﴿۳۴﴾ و (یادکن) آن گاه که به فرشتگان گفتیم: